

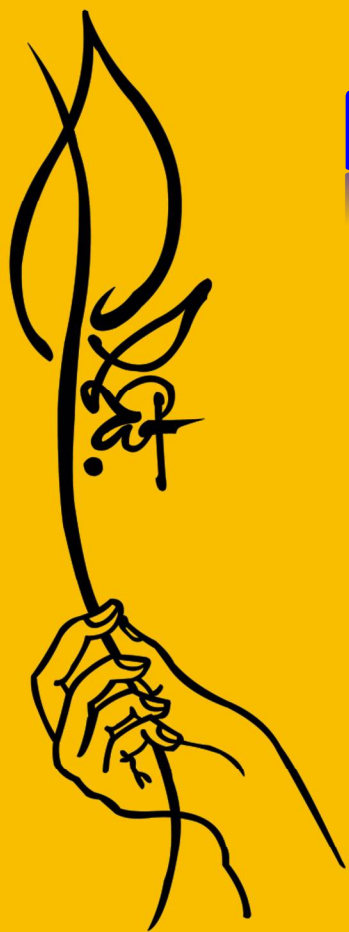
TRƯỜNG PHẬT HỌC TRÚC LÂM

Môn: DANH TẶNG VIỆT NAM
THIÊN SƯ VIỆT NAM

Học kỳ bốn

ÔN THI

Thầy Tâm Hạnh.

05 / 07 / 2023
18 / 05 / Quý Mão

❄ CÂU HỎI SỐ 1

- Thiền sư Bảo Giám nói: “Được thành chánh giác ít nhờ tu”. Như vậy là có tu hay không tu?

- ❄ Nói là có tu hay không tu → Đều nhằm trên tướng dụng công để nói → Sai yếu chỉ của Ngài.
- Ngài nói, ít nhờ tu → Là Tu trong Vô Tu.
- Cụ thể, câu kệ Ngài nói: Nếu tu, chỉ khiến trí tuệ nhược (*roi vào tạo tác, bị thô, thành tướng*).
- Mà: Khéo nhận lại Ma-ni lý huyền diệu, thì giống như trên không mặt trời lên, các mây mù tự dứt bật, chứ không làm thêm gì → Đó là KHÉO TU, chứ không nói có tu hay không tu.
- Không trừ dẹp mây mù → Như là không tu.
- Nhưng mặt trời rạng ngời, mây tự hết → Có tu.

Đây là TU – VÔ TU → Chân thật tu hành.

✿ CÂU HỎI SỐ 2

- Thiền sư Mãn Giác cáo bệnh, đề kệ dạy chúng như thế nào? (*Phân tích ngắn gọn*).

Niên hiệu Hội Phong thứ năm (1096), cuối tháng mười một, Thiền sư Mãn Giác cáo bệnh đề kệ dạy chúng:

春去百花落
春到百花開
事逐眼前過
老從頭上來
莫謂春殘花落盡
庭前昨夜一枝梅

Âm:

Xuân khứ bách hoa lạc,
Xuân đáo bách hoa khai.
Sự trục nhãn tiền quá,
Lão tòng đầu thượng lai.
Mạc vị xuân tàn hoa lạc tận,
Đình tiền tạc dạ nhất chi mai.

Dịch:

Xuân đi trăm hoa rụng,
Xuân đến trăm hoa cười.
Trước mắt việc đi mãi,
Trên đầu già đến rồi.
Chớ bảo xuân tàn hoa rụng hết,
Đêm qua, sân trước, một cành mai.

- ❖ **Thời tiết:** Mùa xuân đến → Rời qua đi.
- ❖ **Vạn vật:** Hoa nở → Hoa tàn.
- ❖ **Công việc, cuộc sống:** Cứ thế lần lượt trôi qua.
- ❖ **Con người:** Trẻ → Cũng đến già.
- ✳ **TÓM LẠI:** - Thời tiết, đất trời, con người, vạn vật... cuộc đời luôn vô thường, biến đổi, thành hoại; không có gì bền chắc.
- ✳ **Không chỉ có thế:**
 - Trong sự vô thường kia, vẫn còn đây cái “Vô thường không chi phối được”.
 - Là cái thấy biết vô thường mà không động, không chạy theo vô thường, không bị vô thường chi phối.
 - Như cành mai vẫn còn đó, khi xuân tàn.

✿ CÂU HỎI SỐ 5

- Thiền sư Tịnh Không nói: “*Người trí không ngộ đạo, Ngộ đạo tức kẻ ngu*”. Nghĩa này thế nào?

- ✿ **Thiền sư Nam Tuyền: - Ba đời chư Phật không tri hữu: -** Vì toàn tri là hữu. Không còn thấy có “Cái hữu” riêng khác để tri.
- ✿ **Trâu trắng mèo hoang có tri hữu: -** Vì để hướng tiến, tu tập, giác ngộ tánh hữu.
- Người trí đã sống bằng đạo chân thật → Không còn thấy có đạo là khác mình để ngộ nhập.
- Kẻ ngu = Còn bị vô minh che lấp → Do đó, cần phải tu hành để được ngộ đạo, dứt mê.
- ✿ **TÓM LẠI: - Đạo chân thật, ngay nơi mỗi người – Không phải tìm cầu bên ngoài.**
- ✿ Ngộ đạo chỉ trả lại cái đã sẵn – Như sự hay ra việc vừa quên – Không phải ngộ ra một cái gì đó.
 - Nếu khéo thâm nhận lại – Không thấy có đạo để ngộ → Đó là khế hợp = Ngài gọi người trí.
 - Nếu còn thấy có đạo để ngộ ra → Đó là tưởng tượng sai lầm = Không thể ngộ = Kẻ ngu.

❄ **CÂU HỎI SỐ 6**

- Ni sư Diệu Nhân nói: “*Mê đó tìm Phật, Lầm đó cầu thiên*”. Thực tế khi còn mê, cần cầu Phật, cầu Thiên để biết hướng tu học. Nhưng càng cầu thì càng trái với Phật, với Thiên, lại càng mê. Vậy phải làm sao?

- ✦ **Khi còn mê - Chưa biết tu hành:** Có tâm tìm cầu Phật pháp, Thiên định để tu hành là tốt.
- ✦ **Khi đã biết tu hành:** Phải biết KHÉO tìm cầu Phật và Thiên tại BẢN TÂM. Không phải bên ngoài ⇔ Cụ thể: Đã sẵn nơi mình – Chỉ cần khéo thâm nhận lại.
- ✦ **Khi đã được hướng dẫn KHÉO NHẬN LẠI:** Buông thư, tự nhiên như không làm gì cả (*để không rơi vào dấu vết*) – Đồng thời KHÔNG MÊ → Ngay đó tánh giác sáng hiện tiền. ⇔ Sống thẳng đó là TU HÀNH –
 - **Tức là:** Bặt tâm tìm cầu bên ngoài thì Thiên Phật hiện tiền.
- ✦ **Nhưng đôi khi hành giả không chịu như vậy ⇔ Mà phải tu hành theo kiểu nào đó mạnh hơn, để thấy có sự tu hành → Vô tình đã rơi vào tạo tác, tìm cầu bên ngoài.**
 - Trong khi tánh ấy sẵn nơi mình – Ngộ là trả lại chính nó, chứ không phải ngộ ra cái gì đó bên ngoài.
 - Tu hành tạo tác như trên là trái với tánh giác – Càng xa Phật và Thiên → Nên Ni sư Diệu Nhân nói: “Mê đó tìm Phật, Lầm đó cầu thiên”,
 - Khi: “Phật, thiên chẳng cầu, Uổng miệng không lời”: Bặt tâm tìm cầu → Tất cả hiện thành, vượt ngoài nói nín, động tịnh.

* **CÂU HỎI SỐ 7**

- Thiên sư Thường Chiếu nói: “Đạo vốn không nhan sắc, ngày ngày lại mới tươi”. Trọng tâm lời Ngài dạy, cụ thể rõ ràng có bao nhiêu ý nghĩa?

* **Thể Đại đạo vốn không hình tướng, bất dấu vết (Thực tướng vô tướng). NHƯNG Không phải không ngộ.**

* **Mà ngày ngày lại mới tươi: BỒI:**

- 1) **Thể đại đạo, hay tâm tánh này:** Sống bằng nó → Mỗi ngày công phu, càng sáng ra rõ ràng: Trong tâm an lạc và tươi sáng lạ thường = **Mới tươi.**
- 2) **Thể đại đạo, hay tâm tánh này:** Bất động → Nhưng Linh thông đến Chủ động – Không phải thụ động (**Mới tươi**) ⇔ Vẫn bất động – Không phân biệt.
- 3) **Thể đại đạo, hay Pháp thân:** Không tướng – Trùm khắp – Diệu dụng bất khả tư nghì – Tùy thời, tùy nơi ứng hiện – Hay sanh muôn pháp = **Mới tươi.**